

“মৰমৰ সোন-সদায় এই স্থিতিত থাকিবা যে আমাৰ এইটো অন্তিম জন্ম হয়, এতিয়া ঘৰলৈ যাব লাগিব, পুনৰ নিজৰ ৰাজলৈ আহিব লাগিব ।

প্ৰশ্ন:- পিতা পক্ষা ব্যৱসায়ী হয় কেনেকৈ ?

উত্তৰ:-যি এতিয়া ধনী হয়, যি জনৰ টকা পইচাৰ নিচা আছে, বাবাই কয় তুমি ইয়াৰ ৰাজ্য ভালকৈ সম্ভাল কৰা । বাবাই দুখীয়া জনক ধনী কৰে । দুখীয়া সকলৰ পইচা সফল কৰি তেওঁ লোকক ধনী বনায় এই কাৰণে বাবাক পক্ষা ব্যৱসায়ী বুলি কোৱা হয় ।

প্ৰশ্ন:- সন্তান সকলৰ মাজত এলাহ একেবাৰে থাকিব নালাগে ?

উত্তৰ:- কোনো সন্তানে মুৰুলী শূনিও বা পঢ়িবলৈ এলাহ কৰে । মুৰুলী বাদ দিয়ে । বাবাই কয় তুমি এলেহুৱা নহবা । তুমি কেতিয়া মুৰুলী বাদ নিদিবা ।

ধাৰণা:

১ সকলোকে ৰাজি ৰাখিবা । মন বেয়া নকৰিবা । বহুত বহুত মীঠা হবা । ভাল আচৰণ কৰিবা আৰু শিকাৰা ।

২ প্ৰতিটো খোজতে সৰ্বোচ্চম চিকিৎশকৰ পৰা মত লবা । শ্ৰীমত ওপৰত চলিবা । বুদ্ধিমান হৈ সকলো জ্ঞানৰ মুখ্য টোকা ধাৰণা কৰিবা ।

বৰদান:-নিয়মৰ ভিতৰত থাকি সদায় ছত্ৰছায়াৰ অনুভূতি কৰি মায়াজীত, বিজয়ী হোৱা:-

- বাবাৰ স্মৰণেই হল ছত্ৰছায়া, যিমনে স্মৰণত থাকিবা সিমনে লগত থকাৰ অনুভৱ হব । ছত্ৰছায়াত থকা মানেই সদায় বাচি থকা । যি সংকল্পৰেও ছত্ৰছায়াৰ পৰা বাহিৰ নহয় তেওঁৰ ওপৰত মায়াই প্ৰহাৰ কৰিব নোৱাৰে । ছত্ৰছায়াৰ তলত, নিয়মৰ ভিতৰত কোনেও আহিবলৈ সাহস নকৰে । কিন্তু যদি নিয়মৰ বাহিৰ হৈ যোৱা তেতিয়া মায়াক বুদ্ধিমান হৈ যায়, এই কাৰণে লগত থকাৰ অনুভৱৰে মায়াজীত হোৱা ।

শ্লোগান: অশৰীৰী হবলৈ অভ্যাস কৰা তেতিয়া সমাপ্তিৰ সময় ওচৰ চাপি আহিব ।

